

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efterat de nugældende Fredningsbestemmelser for Ederfugle paa Færøerne, som indeholdes i den færøiske Jagtlov af 9de Februar 1854, have vist sig aldeles utilstrækkelige, idet Ederfuglene trods dem faktisk efterstræbes og ødelægges i den Grad, at Antallet af disse Fugle er i stadigt Aftagende, og Indtægten af Ederdun paa Øerne som Følge deraf for Tiden aldeles forsvindende, har Jagttinget i dets Samlinger i 1883 og 1884 havt Spørgsmaalet om nye, virksomere Fredningsbestemmelser under Behandling og har i den sidstnævnte Samling, efterat der i Mellemrummet mellem de to Samlinger var indhentet Erklæringer om Sagen fra samtlige Kommunalbestyrelser og Shøfelmænd, vedtaget et Lovforslag herom, med hvis Bestemmelser foranstaaende Lovforslag i alt Væsentligt er overensstemmende.

Man har fra alle Sider været enig om den store Betydning, det for Befolkningen paa Færøerne, der ikke alene lider under den almindelige for Tiden stedfindende økonomiske Krise, men hvis Erhvervsvirksomhed til alle Tider foregaar under knappe og vanskelige Vilkaar, vilde have, om der kunde aabnes den Afgang til den Indtægtskilde, der bestaar i et rationelt Anlæg og Drift af Ederfuglevarp, og hvorfor de naturlige Betingelser ere tilstede paa Øerne, ikke mindre end paa Island, hvis Befolkning har en ikke ringe Indtægt ved Indsamling af Ederfugledun. En nødvendig Betingelse for, at en saadan Industri skal kunne trives, er det imidlertid, at der ikke fra Andres Side gribes forstyrrende ind i den, og naar det gælder om fra det Offentliges Side at træffe Foranstaltninger herimod, frembyder det sig ikke alene som en Vanskelighed uden usornøden og ubillig Indskrænkning i Andres Handlingsfrihed at drage Grændserne for denne, f. Ex. med Hensyn til Jagt i Nærheden af de fredlyste Varp, men Hovedvanskeligheden bestaar i under Forhold som de færøiske at tilveiebringe et virkelig virksomt Tilsyn med Overholdelsen af de Lovbestemmelser, som man finder det hensigtsmæssigt og overfor Andres Ret forsvareligt at fastsætte. Hvorledes disse Vanskeligheder i det foreliggende Lovforslag ere søgte løste, vil fremgaa af dets enkelte Paragrafer, med Hensyn til hvilke Følgende skal bemærkes.

Til § 1.

Til det allerede nu efter Lov 9de Febr. 1854 § 7 gjældende Forbud mod overhovedet at dræbe Ederfugle er her knyttet et Forbud mod, at Ederfugles Æg eller Dun indsamles af Uvedkommende. Selv den ellers dertil Berettigede foreslaas det derhos forbudt at optage Ederfugleæg til anden Brug end Ubrugning. Man har heri fulgt Jagttinget, der maa antages ved denne Bestemmelse, som ved første Øieblik kunde synes at indeholde en mindre rimelig Indskrænkning i den Paagjældendes Raadighed over hans egne Interesser, at have villet søge gennem den strengest mulige Fredning at faa den for Øieblikket saa stærkt reducerede Ederfuglebestand paa Fode igjen.

Til § 2.

Forbudet i Lov 9de Februar 1854 § 8 mod, at nogen Uvedkommende sthyder inden en Fjerdingveis Afstand fra fredlyste Steder for Ederfugle, er her foreslaaet paa den ene Side udvidet til at gjælde Alle og Enhver, altsaa ogsaa Barpeieren, men paa den anden Side begrændset saaledes, at det kun skal gjælde i Tidsrummet fra 1ste Mai til 31te August (der er den Tid af Aaret, i hvilken Ederfuglene særlig opholde sig ved Varpet) og kun i en halv Fjerdingveis Afstand. I selve Ederfuglebedriftens Interesse foreslaaes det derhos tilladt Enhver, for saa vidt de almindelige Fredningsbestemmelser ikke ere til Hinder derfor, uden Hensyn til Tid og Afstand indenfor Grændserne af de ham tilhørende eller til Brug overdragne Jorder at sthyde Ravne og Krager og andre for Ederfuglene skadelige Fugle.

Til § 3.

De her optagne Bestemmelser om Fremgangsmaaden ved Fredlysning af Ederfuglevarp svare i det Væsentlige til Reglerne i Lov 21de November 1871 om Fredlysning af Fugleberge m. m., jfr. Lov 9de Februar 1854 § 10, dog at Besjendtgjørelse ved Kirkefestævne er foreslaaet ombyttet med Besjendtgjørelse i Færø Amtstidende.

Til § 4.

De her foreslaaede Bøder svare til de i Lov 7de Mai 1881 om Forandringer m. v. i Jagtloven af 9de Februar 1854